

4. **Samenvatting en conclusies**

In dit rapport is verslag gedaan van de opiniepeiling onder studenten en “overige bewoners” in de stad Groningen over het thema “overlast”. Ook zijn vragen meegenomen over wat men al merkt van overlastpreventie door de gemeente. Via een kwantitatief onderzoek onder 250 studenten en 262 “overige bewoners” zijn de onderzoeksvragen beantwoord.

Per onderzoeksvraag vatten we hieronder de resultaten samen.

Hoe bevalt het wonen?

Deze vraag is toegespitst op de frequentie en aard van de contacten met buurtbewoners. Studenten hebben naar eigen zeggen iets vaker contact met de buurtbewoners dan de buurtbewoners met studenten zeggen te hebben (60 tegen 45%). Het gaat in de meeste gevallen (studenten: 70%; overige bewoners: 90%) om “groeten als je elkaar tegenkomt”.

Ondanks dat de woonwijken in dit onderzoek geselecteerd zijn op “bewoning door studenten” geven 4 op de 10 “overige bewoners” aan, dat er in de directe woonomgeving geen studenten wonen. Niet iedereen in dergelijke woonwijken zal dus “burenoverlast” ervaren.

In hoeverre ervaar je/ervaart u overlast? Welke vormen van overlast komen het meest voor?

“Overige bewoners” ervaren relatief iets vaker “storend” overlast door fietsen in het straatbeeld, gevolgd door geluid 's avonds en 's nachts. Studenten leggen de volgorde van deze twee overlastvormen duidelijk andersom. In de meeste gevallen heeft men er overigens zelden/af en toe last van.

Waar “overige bewoners” vooral last zeggen te hebben van geluid als het mooi/warm weer is, storen studenten zelf zich vaker het hele jaar door aan geluidsoverlast. “Overige bewoners” storen zich, vaker dan studenten, het hele jaar door aan fietsen en aan het aanzien van de straat.

(studenten:) In hoeverre denk je dat studenten overlast bezorgen?

Open gevraagd komen de meeste studenten met “geluid” (o.a. door muziek en feestjes) als veroorzaker van de eigen overlast. Ook geholpen “scoort” geluid, met name 's nachts/'s avonds, het hoogst als veroorzaker van eigen overlast.

Bijna een kwart van de studenten geeft aan wel eens een meningsverschil met een buurtbewoner (niet-student) te hebben gehad. Zes van de tien heeft het vervolgens samen uitgesproken. Meldpunt Overlast of de politie zijn er zelden of nooit bij betrokken.

Welke oplossingen zijn hiervoor te bedenken?

Op het moment dat een ergernis daadwerkelijk overlast wordt, spreken zowel de studenten zelf als de “overige bewoners” veruit het vaakst (65 à 70% van de gevallen) de overlastveroorzaker rechtstreeks aan. Het Meldpunt Overlast wordt zeer weinig benaderd (2,5% door de studenten, 3,6% door de overige bewoners). Politie of wijkagent worden door “overige bewoners” iets vaker ingeschakeld dan door studenten (8,8% tegen 4,2%). Voor minstens 10% van alle respondenten is “niets doen” ook een toegepaste optie.

Desgevraagd is 40% van de studenten en 56% van de “overige bewoners” op de hoogte van het feit, dat de gemeente actief beleid voert op het gebied van studentenhuisvesting en beperking van overlast. De “overige bewoners” kunnen echter niet goed aangeven op welke gebieden men dit ervaart. Zij lijken vooral via massamedia er weleens van gehoord te hebben. De studenten kunnen vaker expliciet maken waaraan ze het gemeentebeleid “merken”: aanpak van fietsen en vuil/rotzooi worden het vaakst genoemd.

Van de “overige bewoners” kent bijna 55% het Meldpunt Overlast en van de studenten bijna 25%. In de meeste gevallen heeft men er geen contact mee gehad (overige bewoners vaker dan studenten, zoals we net al zagen).

De campagne “doenormaalja” is bij “overige bewoners” ongeveer even bekend als bij studenten: zo'n 20% kent deze. De meesten (óók de studenten dus) kennen de campagne niet.

“Overige bewoners” lijken zich minder in te (willen) zetten voor beter contact met studenten dan studenten met buurtbewoners: 69% “niet” tegen 39% “niet”. Studenten zeggen vaker zich op dit moment al in te zetten voor beter contact dan de “overige bewoners” (ca. 13% tegen 5%). Adviezen aan de gemeente zijn: meer fietsenrekken bij de huizen (= tip van alle respondenten), studenten meer over de stad verspreiden (= tip “overige bewoners”) en studenten niet te snel de schuld geven van allerlei overlast: ook niet-studenten veroorzaken overlast (= tip studenten).

Conclusie:

Er is inderdaad sprake van overlast door studenten. Toch lijkt het enigszins mee te vallen. Als mensen al last hebben van (vooral) geluid en fietsen dan vindt dat zelden/af en toe plaats. Geluiden ervaren “overige bewoners” dan nog weer vaker dan studenten vooral bij mooi/warm weer. Fietsen zijn (zij het dus voor een beperkte categorie) het hele jaar door hinderlijk. Voorzieningen voor fietsen zoals rekken kunnen dit probleem mogelijk beperken.

In de meeste gevallen praten studenten en “overige bewoners” ergernissen uit. Het Meldpunt Overlast en de politie/wijkagent hoeven niet vaak “in actie” te komen. Studenten hebben zo te zien zelfs nog een hogere bereidheid om contact te hebben met buurtbewoners dan de “overige bewoners” met studenten.